

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 15. september 2014 i sag nr. BS 150-1481/2013:

[REDACTED]

mod

[REDACTED]

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag drejer sig om, hvorvidt sagsøgte, [REDACTED] uberettiget har fældet 6 egetræer på sagsøgeren, [REDACTED] ejendom, og i givet fald hvor stor en erstatning sagsøgeren har krav på som følge heraf.

Sagsøgeren har efter sin endelige påstand påstået sagsøgte dømt til betaling af 156.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 1. juli 2013, til betaling sker. Subsidiært har sagsøgeren påstået sagsøgte dom til betaling af et mindre beløb efter rettens skøn.

Sagsøgte har påstået frifindelse mod betaling af 1.250 kr.

Oplysningerne i sagen

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Der har under sagen været afholdt syn og skøn, dels ved skovrider [REDACTED] [REDACTED] der har afgivet erklæring af 2. maj 2014, og dels ved statsautoriseret ejendomsmægler og valuar [REDACTED] der også har afgivet erklæring af 2. maj 2014.

Forklaringer

Der er under hovedforhandlingen afgivet forklaring af parterne samt af vidnerne [REDACTED] og [REDACTED]. Endvidere har skønsmændene [REDACTED] og [REDACTED] afgivet forklaring.

Sagsøgeren har forklaret, at han er uddannet smed og arbejder som montør.

Han kører rundt til kunder som led i sit arbejde. Han har boet på ejendommen på [REDACTED] siden 1999. Til ejendommen hører 36.000 m² jord, der er udlagt som engområde, søer, skov og krat. Han har i sin ejertid istandsat huset, og omkring huset har han etableret en have med græsplæne og bede.

Den del af hans jord, der ligger nær sagsøgte ejendom, består af et hegn i form af en bevoksning, som går imellem de 2 ejendomme. Bevoksningen, der står på en skrænt, består primært af løvtræer. I kanten af hegnet mod nordskellet til sagsøgte ejendom stod tidligere nogle 15-20 meter høje nåletræer, som sagsøgte har fældet i 2012 efter aftale med sagsøgeren. Øst for hegnet ligger der lidt skov, og mellem hegnet og skoven er der en smal græspassage, som sagsøgeren ind imellem har slået græsset på.

De egetræer, som sagsøgte fældede i 2013, stod i det nordøstlige hjørne af sagsøgerens ejendom. De stod ikke helt ude i skel, men mellem 1 og 5 meter fra skellet.

I sommeren 2012 havde parterne indgået en aftale vedrørende nåletræerne. Det skete, efter at sagsøgte havde spurgt sagsøgeren, om han måtte fælde 4-5 nåletræer, idet de skyggede for hans solcelleanlæg, der var monteret på taget af hans ladebygning. Nåletræerne stod således nærmest skellet ind mod sagsøgte ejendom. Det gav sagsøgeren ham lov til, idet han tilkendegav, at han ikke måtte fælde nogle af løvtræerne på stedet. Aftalen blev ikke skrevet ned. Sagsøgeren havde ikke noget med selve fældningen af nåletræerne at gøre. De blev fældet kort tid efter, at aftalen om at fældningen blev indgået.

I februar 2013 kom en person ved navn Preben og fældede nogle af sagsøgerens egetræer. Sagsøgeren blev opmærksom på dette, da han en lørdag morgen hørte entreprenørmaskiner, som kørte rundt og trak træer op ad skrænten. Sagsøgeren gik derover. Da lå træerne på jorden oven for skrænten, og nogle af dem var skåret i mindre stykker. Han traf sagsøgte og bad ham stoppe med fældningen, hvilket skete. Sagsøgte beklagede og oplyste, at han troede, at fældningen af egetræerne lå inde for parternes aftale. Han inviterede sagsøgeren med ind hos sig, men sagsøgeren gik hjem og kontaktede politiet. Politiet henviste ham til at kontakte en skovrider for værdiansættelse af træerne, og til at anmelde sagsøgte for hærværk, hvilket han gjorde. I fældningen deltog 4-5 personer

Den 7. februar 2013 var han på arbejde. Han kører som regel hjemmefra kl. 8 og kommer typisk hjem mellem 15.30 og 16.

Da han fik værdiansættelsen fra [REDACTED] gik han og hans hustru over til sagsøgte, hvor de blev inviteret ind. Sagsøgte beklagede det skete og tilbød sagsøgeren 5.000 kr., til hvilket sagsøgeren svarede nej. Det var sagsøgerens indtryk, at sagsøgte anerkendte, at han havde fældet træerne uden aftale med sagsøgeren. Sagsøgte hustru beklagede også, at træerne var

blevet fældet, og sagde, at hun "desværre ikke længere kunne styre sagsøgte".

Sagsøgte har forklaret, at han har boet på [redacted] vej i 12 år. Han er 76 år gammel og pensionist. Ejendommen tilhører hans hustru. Der er placeret solceller på deres lade, som er beliggende på den vestlige del af ejendommen. De egetræer, som er blevet fældet i 2013, stod i hegnsbevoksningen mellem parternes ejendomme. Han er enig i, at egetræerne stod på sagsøgerens ejendom.

Den del af sagsøgerens ejendom, som løber mellem hegnsbevoksningen og skoven, er helt ufremkommelig. Det er ikke en græsplæne. Der er høje tidsler og brændenælder på stedet, som også er meget sumpet. Det kan betegnes som en blød eng. I hegnet vokser mange forskellige træer - canadisk ahorn, store buskagtige egelignende træer, grantræer og rønnebær. Der står endvidere 2-3 meter høje slåenbuske. Hegnet er ikke tilplantet, men selvsået. Området er ikke plejet, idet sagsøgeren har ladet det stå urørt. Det er korrekt, at hegnsbevoksningen står på en stejl skrænt.

I sommeren 2012 indgik han en aftale med sagsøgeren om, at han måtte fælde på stedet, "ned til kanten". Han mødte således sagsøgeren en dag og spurgte ham, om han måtte fælde nogle træer. I den forbindelse stod de ved vejen og pegede på træerne, som kunne ses hen over rygningen på sagsøgtens lade. De var ikke nede ved selve træerne, men stod 300-400 meter derfra. Sagsøgte sagde til sagsøgeren, at det drejede sig om de træer, som man kunne se stikke op over laden. Der var tale om både nåletræer og egetræer. Sagsøgeren sagde, at det var helt i orden, men at sagsøgte ikke måtte gå længere ned end til kanten. Under denne samtale må de have talt om sagsøgtens solceller. De talte ikke om, hvilke træer, det nærmere var, han måtte fælde, men kun om, at det var træerne "ned til kanten". "Kanten" er nærmere bestemt en kant af slåenbuske.

En af sagsøgtens naboer, Asger, fældede granerne mod at få træet, som han kunne bruge til brændsel. I februar 2013 aftalte sagsøgte med en anden bekendt, Preben, at denne skulle fælde egetræerne, ligeledes mod at få træet til brændsel. Sagsøgte kunne ikke fælde træerne selv på grund af sin alder. Han husker ikke, om han havde talt med sagsøgeren i tiden efter, at han havde fældet grantræerne. Det var sagsøgtens opfattelse, at også fældning af egetræerne var omfattet af hans aftale med sagsøgeren om, at han måtte fælde nogle træer på sagsøgerens ejendom.

Fældningen af egetræerne skete den 7. og den 9. februar 2013. Det var en torsdag og en lørdag. Om torsdagen kom sagsøgeren kørende forbi på markvejen. Derfra kunne han se, hvad der foregik, idet fældningen på det tidspunkt var i gang. Sagsøgte talte ikke med sagsøgeren, og de vinkede heller ikke til hinanden, da sagsøgeren kørte forbi. Sagsøgte kunne ikke se, hvem der sad i bilen, men det var sagsøgerens bil. De blev ikke færdige med

arbejdet torsdag, så de fortsatte om lørdagen. Da kom sagsøgeren over til dem og var meget utilfreds. Han brugte ukvemsord og var synligt berørt af situationen. Sagsøgte var ked af, at der var sket en misforståelse, og han bad sagsøgeren om at gå med indenfor, så de kunne få det slettet ud. Det ønskede sagsøgeren imidlertid ikke. Politiet har siden oplyst over for sagsøgte, at sagsøgeren indgav politianmeldelse mod ham den 28. februar 2013.

Vidnet [redacted] har forklaret, at hun er sagsøgerens ægtefælle. I sommeren 2012 boede hun på sagsøgerens ejendom sammen med ham. Hun boede der ikke i februar 2013, idet parterne på det tidspunkt var blevet separeret. Hun kom dog ind imellem på ejendommen.

En dag i sommeren i 2012 kom sagsøgte ned til sagsøgerens ejendom og spurgte vidnet, om han måtte fælde nogle grantræer, som stod i skellet i mellem de to ejendomme. Det var noget med, at træerne skyggede for hans solceller. Vidnet svarede, at det måtte han spørge sagsøgeren om, idet hun ikke kunne give ham lov til det. Hun er sikker på, at sagsøgte sagde grantræer. Hun var ikke med sagsøgte henne og kigge på de pågældende træer, og hun tænkte ikke videre over, hvor de pågældende træer stod, for det var noget, sagsøgeren skulle tage stilling til. Da sagsøgeren kom hjem, fortalte hun ham, at sagsøgte havde været der. Hun var ikke til stede, da sagsøgeren senere talte med sagsøgte om fældning.

Natten til den 9. februar 2013 havde hun sovet på sagsøgerens ejendom. Da hun vågnede om formiddagen, hørte hun lyden af motorsave. Sagsøgeren gik ud for at se, hvad der foregik, og han kom hjem og var meget chokeret. De gik sammen ned til stedet og så da, at træerne var trukket op over skrænten. Omkring 14 dage senere var hun med sagsøgeren henne hos sagsøgte. Vidnet talte ikke selv med sagsøgte, men hun talte med hans hustru, som sagde, at hun var rigtig ked af det, men "hun kunne ikke styre ham". Sagsøgte tilbød dem 5.000 kr., som sagsøgeren imidlertid afslog.

Vidnet Preben [redacted] har forklaret, at han bor ca. 3 km fra parternes ejendomme. Han kender begge parter. Han er førtidspensionist. I februar 2013 ringede sagsøgte til ham og spurgte ham, om han ville fælde nogle træer mod at få træet til brændsel, hvilket vidnet svarede ja til. Sagsøgte fortalte, at han tidligere havde fældet nogle grantræer, men at de andre træer også skyggede for hans solceller, så dem havde han også fået lov at fælde. Vidnet vidste godt, at de træer, der skulle fældes stod på sagsøgerens ejendom, og han havde ikke fældet dem, hvis han ikke havde haft det indtryk, at sagsøgte havde fået lov til at fælde dem. De fældede træerne den 7. februar, og den 9. februar skar de træerne op og læssede dem på en vogn. Den 7. februar startede vidnet arbejdet hen på formiddagen og sluttede ved 15.30-16 tiden. Den dag så de sagsøgerens bil komme kørende forbi på vejen. Der var imidlertid så lang afstand hen til bilen, at vidnet ikke kunne se, hvem der kørte den.

Den 9. februar havde vidnet 3 hjælpere med. Da sagsøgeren kom til stede, var han vred over, at træerne var blevet fældet, og han kom med nogle ytringer om, hvad det skulle koste.

Det område, de 6 egetræer stod i, var groet til i slåen og brombær. Han vil kalde området et vildnis. De træer, der blev fældet, var ikke andet værd end til brændsel. Der var vokset grene ud til siderne, og der var således ingen stamme, der kunne skæres op.

Skønsmand [redacted] har supplerende til sin erklæring og ad besvarelsen af spørgsmål 3 forklaret, at de træer, der var fældet, havde en gennemsnitlig brysthøjde-diameter på ca. 40 cm. Træerne kan godt have været plantet på stedet. De kan også have været selvsået. På grund af deres beliggenhed og den måde, de var placeret i forhold til hinanden, taler sandsynligheden for, at der var tale om selvsåede træer.

For at skabe et billede af, at der står træer af en vis højde, kan man plante nogle nye træer af 7½ - 8 meters højde. Sådanne træer vil imidlertid ikke have lige så store kroner som de, der er blevet fældet, idet de vil være mere søjleformet. De vil endvidere være lavere end de træer, der stod der før, og som måske var 12-15 meter høje. Planter man sådanne nye træer, vil der gå 20 år, før træerne fremstår som dem, der er blevet fældet. Egetræer af denne slags vokser således 6-7 meter på 15-20 år.

Ad sin besvarelse af spørgsmål 2 har skønsmanden forklaret, at træernes værdi er det, en køber eller ejer vil tillægge dem af værdi. For så vidt angår spørgsmålet hvordan fældningen af træerne påvirker ejendommens handelsværdi, vil han læne sig op af skønsmand [redacted] besvarelse af spørgsmål B.

De fældede træer var ret grenede og knastede, og træet var ikke anvendeligt til savværksbrug. Træerne har således alene brændværdi. Træerne har stået en lille smule tæt. Det område, træerne stod i, er et bredt hegn, som står på en skrænt. Området har været bevaret som træbevokset igennem lang tid, sandsynligvis mange år. Området fremstår som et vildtvoksende areal. Han vil betegne området som et bredt hegn, snarere end en skov.

Hvis han skulle anbefale en kunde en reetablering af det pågældende område, ville han foreslå plantning af heistere, som er mindre, ca. 2 meter høje, træer. Han ville foreslå plantning af 15-20 sådanne heistere, fordi nogle ville gå til undervejs. Efterhånden som træerne vokser til, kunne man tynde i dem. Det er det økonomiske perspektiv, der begrundet denne anbefaling, idet det ud fra en skovmæssig økonomisk betragtning ikke kan svare sig at sætte store træer på stedet. Plantning af 15-20 heistere vil koste ca. 1.500 kr. inkl. plantning, men ekskl. moms. Hvis man plantede sådanne heistere, ville der gå 25-30 år, før området ville bære præg af, at man gik ind i en skov. Til den tid

ville træerne således være 8-10 meter høje.

Skønsmand [redacted] har supplerende til sin erklæring og ad sit svar på spørgsmål C forklaret, at heistere vil være den mest hensigtsmæssige måde at reetablere området på. Udover at være ejendomsmægler og valuar er han selv skovmand. Jo mindre planter man sætter, jo større sandsynlig er der for, at de vil overleve. Større træer kan sagtens plantes, men de kræver mere pasning. Han skrev sin bemærkning om heistere i sin besvarelse for at angive, at der er flere måder at reetablere området på. Måden man reetablerer på har ikke betydning for ejendommens handelsværdi.

For herlighedsværdien af sagsøgerens ejendom har det ikke nogen betydning om de 6 egetræer er der eller ikke. De stod ikke et sted, hvor man ville komme som køber, hvis ejendommen var sat til salg. Det afgørende er herlighedsværdierne omkring huset og søen, som ligger på en anden del af grunden end der, hvor træerne stod. Fældningen har ikke givet indkig mellem bygningerne på de 2 ejendomme.

Det foto, han har optrykt forrest på sin erklæring, er taget fra bunden af slugten, og det hus man ser, er sagsøgtes ejendom. Det stykke skrænt, man ser, er det sted, hvor træerne har stået. At træerne er blevet fældet betyder for så vidt mere for sagsøgtes ejendom end for sagsøgerens ejendom, idet området ligger meget tæt på sagsøgtes ejendom. Det er korrekt, at der er kommet mere indkig imellem matriklerne som følge af fældningen af de 6 træer.

Forespurgt hvor stor en del af beplantningen på stedet der skulle fældes, for at det ville have betydning for handelsværdien af sagsøgerens ejendom, har skønsmanden svaret, at det afgørende er, om der kommer indkig imellem bygningerne og ind til sagsøgerens have.

Parternes synspunkter

Sagsøgeren har i det væsentlige procederet i overensstemmelse med sit påstandsdokument, som er sålydende:

"Anbringender:

Til støtte for den nedlagte betalingspåstand gøres det gældende, at sagsøgte i februar 2013 uden særskilt aftale med sagsøger fældede 6 store egetræer, der alle var placeret på sagsøgers ejendom.

Det gøres nærmere gældende, at sagsøgtes fældning af træerne var uberettiget og i direkte strid med parternes aftale, og at sagsøgte som følge heraf har pådraget sig et erstatningsansvar overfor sagsøger.

Såfremt sagsøgte måtte fastholde, at der er indgået en aftale mellem parterne,

der har berettiget sagsøgte til at fælde de pågældende egetræer, gøres det gældende, at sagsøgte har bevisbyrden for, at der er indgået en sådan aftale, og at en sådan bevisførelse ikke er løftet, endsige blot sandsynliggjort.

Det gøres gældende, at sagsøgte uberegtigede fældning af de 6 store egetræer har medført en markant negativ forandring af sagsøgers ejendom, idet egetræerne var placeret i en sammenhængende beplantning op til grænsen mellem parternes respektive ejendomme.

Det gøres nærmere gældende, at sagsøgte i henhold til princippet i Forsikringsaftalelovens § 37, stk. 1, er forpligtet til at erstattet sagsøgers reetableringsudgifter til de pågældende egetræer på sagsøgers ejendom. Reetableringsudgiften kan opgøres til den nedlagte påstand, kr. 156.000, der er opgjort på grundlag af skønserklæring af 2. maj 2014 fra skovridder [REDACTED]. Den i stævningen nedlagte påstand er således på baggrund af nævnte skønrapport blevet justeret til kr. 156.000.

Det gøres nærmere gældende, at det forhold at sagsøgte i strid med parternes aftale og dermed bevidst har fældet de pågældende træer skal indebære en lempelse af bevisstyrken for sagsøgers lidte tab."

Sagsøgte har i det væsentlige procederet i overensstemmelse med sit påstandsdokument, som er sålydende:

"Anbringender

Til støtte for den nedlagte påstand gøres følgende anbringender gældende:

at sagsøgte har fået tilladelse af sagsøger til at fælde de omhandlede træer, hvorfor sagsøgte ikke er erstatningsansvarlig,

at sagsøgte under alle omstændigheder har været i god tro i forhold til berettigelsen af den skete træfældning,

at de omhandlede træer i læhegnet var vildtvoksende og selvsåede, ligesom træerne ikke fremstod forstlig velpassede,

at der var mange selvdøde grene på de omhandlede træer, som stod meget tæt med infiltrerede trækroner,

at træfældningen ikke har medført nogen målbar værdiforringelse af sagsøgers ejendom,

at træfældningen ikke har medført noget tab af herlighedsværdi for sagsøgers ejendom, herunder fordi træerne ikke var synlige fra sagsøgers bygningsparcel, ligesom fældningen ikke har betydet øget indkig til sagsøgers bygningsparcel fra naboejendommene.

at omkostningerne forbundet med en eventuel genplantning af 7,5 -8,0 meter høje egetræer ikke står i et rimeligt forhold til den skete skade, herunder hen-
set til at en hensigtsmæssig retablering ifølge skønsmændene kan ske langt billigere,

at den af sagsøger krævede erstatning generelt ikke står i et rimeligt forhold til den på ejendommen skete skade,

at princippet i forsikringsaftalelovens § 37, stk. 1 ikke kan påberåbes i denne sag,

at udmålingsformlen i VAT (03) (Vurdering af træer i byrum, have, park og landskab) ikke finder anvendelse ved vurderingen af de i denne sag beskadigede træer."

Rettens begrundelse og afgørelse

Det kan lægges til grund, at de 6 egetræer, som sagsøgte lod fælde, stod på sagsøgerens ejendom. Mod sagsøgerens benægtelse har sagsøgte har ikke alene ved sin forklaring bevist, at sagsøgeren havde meddelt tilladelse til, at sagsøgte lod træerne fælde. Da fældningen således har været uberettiget, har sagsøgte handlet erstatningspådragende over for sagsøgeren.

Retten lægger efter skønsmand [REDACTED] erklæring og forklaring til grund, at de 6 egetræer i sig selv var uden større økonomisk værdi, og at fældningen af træerne, der ikke var synlige fra sagsøgerens bygningsparcel, ikke har betydning for handelsværdien af sagsøgerens ejendom.

På denne baggrund, og efter karakteren af det område, træerne stod i, finder retten, at den skade, der er påført sagsøgeren ved fældningen af dem, ikke er af et sådant omfang, at der er grundlag for at imødekomme hans påstand om erstatning svarende til udgiften til genetablering ved plantning af nye 7½-8 meter høje træer på stedet.

Den erstatning, sagsøgeren har krav på, findes herefter at burde fastsættes på grundlag af det oplyste om udgiften til retablering ved plantning af 15-20 heistere, sammenholdt med det - begrænsede - tab af herlighedsværdi, der følger af, at der hengår mange år, før området igen fremstår som før fældningen fandt sted. Erstatningen fastsættes herefter skønsmæssigt til 20.000 kr.

Ved fastsættelsen af sagens omkostninger bemærkes, at sagsøgeren har afholdt udgiften til skønsmand [REDACTED] med 12.947,60 kr., mens sagsøgte har afholdt udgiften til skønsmand [REDACTED] med 19.809,32 kr.

Efter sagens baggrund, sammenholdt med dens udfald og de nedlagte påstande, skal hver part bære egne advokatombkostninger. Herudover skal hver bæ-

re halvdelen af udgiften til skønsmand [REDACTED] mens sagsøgeren endeligt skal bære udgiften til skønsmand [REDACTED] Sagsøgeren skal herefter i sagsomkostninger til sagsøgte betale 13.335,52 kr.

Thi kendes for ret:

Inden 14 dage skal sagsøgte, [REDACTED] til sagsøgeren, [REDACTED] [REDACTED] betale 20.000 kr. med procesrente fra den 1. juli 2013, til betaling sker.

Inden samme frist skal sagsøgeren til sagsøgte betale sagsomkostninger med 13.335,52 kr.

Anne Rode

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Horsens, den 17. september 2014.

Tine Freese Hansen, kontorfuldmægtig

